

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KABOUTER SPREUK OP ZOEK

NAAR HET LICHT

een kerstverhaal in drie bedrijven

door

HUGO VAN POECKE

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1023)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1982 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN & COSTUMERING

- Kabouter Spreuk : - draagt een typisch kabouterkostuum en heeft een muts en pantoffels aan.
- heeft een heel levendig karakter
- De koning : - heeft een plechtig gewaad aan met kroon en scepter
- is een heel ernstig persoon, oude man met baard
- De tovenaar : - draagt een zwart kleed versiert met goudgele sterren, halve en hele manen
- is een ernstig persoon
- De kabouters Pim, Pom, Pompel en Pimpel : gekleed als kabouters
- Lucifer : - is de grote vijand, gekleed als duivel maar is niet gemaskerd, heeft een puntige baard, een buis-hoed en een staart die van onder de mantel zichtbaar is.
- Lakei : - in kabouterpak
- heel plechtig en gemanierd
- De krijger Ambiorix : - uitgerust met een zwaard dat om zijn heup is gespt
- deze rol moet heel levendig gespeeld worden
- De troubadour : - draagt een kleed tot boven de knieën waarbij de mouwen afgezet zijn met kant, draagt ook een mooie riem met een dolk aan zijn heup, een muts en een veer
- is een heel zelfzeker persoon
- moet op blokfluit kunnen spelen
- Jezus : - in het wit gekleed met een kroon op het hoofd
- Maria : - draagt wit kleed met blauw lint, blauwe mantel en een kroon
- Jozef : - heeft een aureooltje en draagt een rood kleed met blauwe mantel
- De ster : - geheel in het wit gekleed met een ster die aan haar is bevestigd
- De toverlamp : - is een rol die achter de schermen gesproken wordt, liefst door een volwassen stem, kan versterkt worden door een geluidsinstallatie
- ziet eruit als een gewone kabouterlamp die achter de schermen bediend wordt met een ingebouwd zwaailicht

DEKOR

Het dekor is een gewoon landschapsdekor dat in de loop van het toneel kan bijgevuld worden door een paar bomen bij te plaatsen.

Voor het eerste bedrijf plaatst men achteraan twee grote stoelen voor de koning en de tovenaars, rechts en links twee kleine stoeltjes voor Pom, Pim, Pimpel en Pompel.

Op het einde van het toneel wordt er links een kerststal opgesteld.

VERTELLER : Dag vrienden allemaal... weet je, jullie zitten er alle-
 maal glunderend bij maar in feite is het een droevige dag want
 koning Goudbaard is treurig gestemd en als de kabouterkoning
 triestig is, nou... dan is heel kabouterland in droevige stem-
 ming. (fluisterend) Jullie geloven toch in kaboutertjes, hé ?
 (harder) Jullie zijn toch niet gelijk al die mensen die groot
 zijn en denken alles te weten (spottend) en die zichzelf vol-
 wassen noemen. Nou dan ben ik ook volwassen hoor. Grote mensen,
 allemaal domoren zeg ik. Jullie weten toch wel wat de kabouters
 allemaal doen ? Ik zie het al...! De volwassenen weten het
 niet. Wel, ik zal het eens in het kort vertellen wat een kabou-
 ter zoal doet. Van 's morgens zeven tot 's middags twaalf uur
 (rust) ..slapen wij. Daarna van twaalf tot één uur (rust) eten
 wij. Van één uur 's middags tot twaalf uur 's avonds (rust)
 slapen, euh... sorry, ik ben mis. Ik zei van één uur tot twaalf
 uur 's nachts (rust) werken wij in kabouterland en knappen wij
 werkjes op voor de mensen die in nood zitten. Wij hebben hier
 schoenmakers, bakkers, slaggers, brouwers, zelfs speelgoedmakers.
 Kortom, een hele gemeenschap. En 's nachts gaan we in de wereld
 van de mensen om alle hulpzoekenden te helpen en daarna gaan we
 rusten na een vermoeide taak.
 Maar zoals ik daarnet zei, koning Goudbaard is bedroefd, zo
 bedroefd dat hij besloot om deze avond een kaboutervergadering
 te houden. Ik ga gauw naar de open plek in het bos waar de
 kaboutervergadering gehouden wordt. Ik ben benieuwd wat er gaande
 is. Gaan jullie mee ?

HOOFDSTUK I

KONING : Beste medekabouters van de kabouterraad (teneergedrukt), ik riep jullie hier allen tezaam omdat er problemen zijn, hevige crisisproblemen. Tja... het is bijna een crisis zoals in het mensenland. Sinds kabouterheugnis lang dienen wij al de mensen die in nood zitten. Hoevelen hebben wij niet al reeds geholpen ? Hoe hebben wij jaren geleden Sneeuwvitje geholpen en nog zovele andere... Maar nu is het niet meer gelijk vroeger. Nee... nee... er is sindsdien veel veranderd.

PIMPEL : Inderdaad mijn koning, er is sindsdien veel veranderd.

ANDEREN : (Geroezemoes ten teken van instemming)

POMPEL : Inderdaad, vroeger als we de mensen wilden helpen, konden we al om twaalf uur aan de slag gaan maar nu, sinds de mensen een T.V. hebben, blijven ze op tot in de late uren.

PIMPEL : En door het opgejaagd leven hebben ze allen een slechte nachtrust. (verontwaardigd) Dan staan ze even op om een pilletje te slikken en dan moeten wij ons haasten om tijdig weg te zijn. Het is gewoon geen leven meer voor ons de laatste tijd.

POMPEL : En gevaarlijk, je kan gewoon de straat niet meer over of er komt zo'n machine die je gewoon omver zou rijden.

KONING : (Zit instemmend te knikken, zegt af en toe eens) Inderdaad.... tja, inderdaad....

POM : Het stinkt, mijn koning. Het stinkt !

KONING : Wat zegt U kabouter Pom ? (verontwaardigd) Stink ik ?

POM : Nee, nee, mijn koning. U bedoelde ik niet. Ik bedoelde de bevuiling, koning Goudbaard. Vroeger zag men mooie lanen met bomen erlangs, mooie groene hoekjes en water zo zuiver. Niks, helemaal niks was bezoedeld. En nu is het om erbij te wenen met al die fabrieken die hun vuil in het water storten. Daar een vuilnisbelt (windt zich op), ginder een vuilnisbelt...

PIM : Inderdaad, Sire Goudenbaard...

KONING : Hoe zegt U, kabouter Pim ? Hoe noemt u mij ?

PIM : Sire Goudenbaard.

KONING : Waag het niet om met mijn baard te lachen Pim. Wat wou U er aan toevoegen bij hetgeen uw medekabouters te zeggen hebben ?

PIM : Ik wou U spreken over al die oorlogen die de mensen voeren. Is er nu echt niets dat we kunnen doen om dat te verhelpen ?

KONING : Dat is een goede vraag kabouter Pim. Het is juist daarom mijn waarde medekabouters, dat ik U allen hier liet roepen. De wereld is één duisternis, de mensen zijn slecht geworden. Gelukkig zijn ze niet allemaal op het slechte pad gegaan. Er zijn ook nog veel rechtvaardige, goede mensen. En inderdaad kabouter Pim, ik denk dat we de mensen wel kunnen helpen.

PIM : Zo Sire Goudbaard, denkt u echt dat we iets zouden kunnen doen ?

KONING : Ik ben er zeker van en het antwoord kunnen we vragen aan tovenaars Hocus Pocus.

TOVENAAR : (zit rechts van koning) Mijn koning, U zegt daarnet dat de mensen in duisternis gehuld zijn en hiervoor zie ik maar één oplossing en dat is de duisternis verdrijven door het licht.

KONING : Mijn waarde tovenaars, wat u daarnet zegt klinkt logisch maar als het licht de duisternis verdreven heeft, komt weer de duisternis en is alle moeite voor niks. Een kaars brandt maar een drietal uur en als de kaars uit is komt weer de duisternis.

TOVENAAR : Ik bedoel geen kaars, majesteit.

KONING : U bedoelt misschien een lamp, waarde tovenaars ?

TOVENAAR : Ook niet, majesteit; het moet licht zijn dat de hele wereld verlicht en in de geest van alle mensen schijnt.

KONING : U bedoelt de zon misschien; de zon die ons verwarmt met zijn mooie gele stralen ?

TOVENAAR : Helaas mijn koning, ook dat is het niet. De zon heeft dezelfde kracht niet als het licht naar waar wij op zoek zijn.

KONING : (verwonderd) Maar mijn waarde tovenaars, geen enkel licht kan de zon vervangen of feller schijnen.

TOVENAAR : En toch moet het mogelijk zijn, koning Goudbaard. De zon is uitgesloten omdat ze maar langs één zijde de wereld verlicht.

KONING : En de maan en de sterren ?

TOVENAAR : Ook niet, koning Goudbaard.

KONING : En weet u waar het te vinden is, dat uitzonderlijk licht ?

TOVENAAR : Ik heb reeds alle dikke boeken die de wijzen ons nalieten, grondig bestudeerd. Nergens vond ik een aanduiding waar het licht te vinden is, zelfs in de boeken van de mensen niet tot ik na lang zoeken een ander boek vond: het was een boek van een vreemd